



УКРАЇНА

# ПАСПОРТ

об'єкту культурної спадщини

Монастир сестер Домініканок XVII-XVIII ст. (мур.)

(найменування об'єкта (пам'ятки))

ВИД	ТИП	категорія обліку
Архітектури і містобудування	Ансамбль	Національного значення

## 1. Дата утворення об'єкту:

1653 р. – костел (тепер - церква св.Миколи) – Ох.№490/1, 1743 р. – муровані монастирські корпуси (Ох.№ 490/2).

## 2. Місцезнаходження об'єкту:

вул.Савенка, 3, м.Белз, Сокальський район, Львівська обл. 80062

## 3. Охоронний №

№ 490

## 4. Дати і №№ документів про взяття на державний облік, визначення категорії пам'ятки:

Взято під державну охорону згідно з Постановою Ради Міністрів Української РСР № 970 від 24.08.1963 р. (внесено як "Костьол домініканів з келіями"). Пам'ятка національного значення.

## 5. Наявність охоронних дощок, охоронних знаків, інших інформаційних написів, позначок:

Немає

## 6. Власник:

Власність державна. Балансоутримувач – Державний історико-культурний заповідник в м.Белзі (вул.Савенка,1, м.Белз,80062). Директор – Надія Калиш, тел./факс (03257) 54157.

## 7. Користувач:

Храм (490/1) - Релігійна громада Української греко-католицької церкви Св. Миколи в Белзі

## 8. Охоронний договір:

## 9. Функціональне використання:

сучасне	первісне	інші
490/1 - храм	490/1 - храм	491/1 – склад
490/2 – не використовується	490/2 – монастирські келії	490/2 – адміністративні приміщення, школа, ПТУ

## 10. Історичні дані про об'єкт (пам'ятку):

Монастир Домініканок був заснований 1635 року віленською каштеляновою Софією Ходкевич. Перші споруди монастиря – костел та келії були зведені з дерева за міським валом на Люблинському передмісті. Весь цей дерев'яний монастирський комплекс згорів під час татарського нападу 1647 року. Невдовзі, 1653 року, спорудили новий костел, але вже мурований і постав він з дерев'яними келіями в місті поруч з монастирем оо. Домініканів. У 1743 р. замість дерев'яних келій звели муровані. В кінці XVIII ст. Австрійською реформою монастир був ліквідований, а 1785 року костел Домініканок був переданий парохіяльній греко-католицькій церкві Св. Духа. В приміщеннях монастиря від початку XIX ст. розташувалися греко-католицька плебанія, повітовий суд, школа, нотаріят, архів та єдина у місті християнська крамниця. У 1848 р. проведений ремонт корпусів за проектом архітектора В.Равського. 1906 р. – збудовано дзвіницю за проектом Ф.Левицького.

В часи II-ої світової війни монастирські корпуси були частково зруйновані. Протягом 1944-51 рр. храм використовується як римо-католицький костел. З 1951 р. храм використовується як склад, корпуси – як тимчасове житло для переселенців

1969 року розпочалися реставраційні роботи, які не були завершені. У 1991 році храм передали громаді УГКЦ, яка посвятила його св. Миколі. 2000 року розпочались ремонтно-реставраційні роботи південно-східного корпусу келій, які відновились у 2004 році. У 2005 р. розпочались роботи з виведення з аварійного стану церкви св.Миколи: проектно-пошукові та ремонтно-реставраційні роботи – Ін-т "Укрзахідпроектреставрація", ЗАТ "Львівреставрація".

## 11. Відомості про сучасний стан об'єкта:

Розташування об'єкта і його роль у навколишньому середовищі	Монастирський комплекс сестер Домініканок займає велику трапецевидну ділянку між вулицями Савенка і Зеленою. До території зі сходу прилягає ділянка монастиря оо. Домініканів. З заходу – квратал, де колись стояла церква Св.Миколая, тепер – навчальний корпус ПТУ та парохіяльний будинок. Монастирський костел з високими бароковими завершеннями двох веж є домінантою, що формує силует міського центру.
Ландшафт	Рівнинний з ухилом на південний схід. В північно-східному куті ділянки – різкий перепад рельєфу вздовж вул.Савенка.
Опис об'єкта	<p>Ансамбль монастиря складається з храму, до якого з півдня та заходу примикають монастирські корпуси, створюючи розімкнутий прямокутник із зовнішніми розмірами 55x77 м та замкнутий внутрішній прямокутний двір розміром 46x31 м. В'їзд у двір знаходився при західному корпусі. З південного та східного боку до монастирських будівель прилягають територія колишнього саду та господарське подвір'я. Монастирський комплекс 1906 року доповнений дзвіницею, зведеною за проектом Филімона Левицького і огорожений цегляним оборонним муром товщиною 90 см, від якого збереглось східне прясло. В південній частині ділянки розташована двоповерхова будівля навчально-виробничих майстерень Белзької філії Угнівського ПТУ №13 та спортивний майданчик. Загальна площа забудови монастиря – 2 500 м<sup>2</sup>.</p> <p><b>Будівля церкви Св.Миколая</b> в плані творить тринаву базилику з п'ятигранною вівтарною частиною в межах центральної нави та захристіями в межах бокових нав; з двома боковими вежами та нартексом в північній частині. Довжина храму (з захристією) – 38,2 м, ширина (включно з контрфорсами) – 20,5 м, в інтер'єрі – 16,4 м, товщина стін – 1,25 м. Вежі трьохярусні, оздоблені кутовими пілястрами та карнизами, завершені</p>

гранчастими куполами грушоподібної форми, з маківками. Об'єм нави підноситься над боковими крилами, оздоблений пілястрами та розвиненим багатопрофільованим карнизом, завершений двосхилим дахом. Бокові нави вкриті односхилими дахами. Внутрішній простір будівлі храму перекритий хрестовими склепіннями на підпружних арках. Стіни та стовпи членовані розвинутими пілястрами, які завершуються багатопрофільним карнизом. Хори розташовані в об'ємі нартексу та, частково, в просторі центральної та бокових нав. Висота центральної нави в інтер'єрі становить 12,2 м, загальна висота з дахом – 20 м, висота веж – 30 м. Під вівтарною частиною є крипта, перекрита циліндричним цегляним склепінням, збережена пройма входу з нави до крипти. Загальна площа будівлі церкви – 717 кв.м.

**Монастирські корпуси** складаються з північного, південного та східного крила. Північне крило в плані Г- подібне, двоярусне, з підвалами. Дійшло до нашого часу руїнах. Південне крило прилягає до вівтарної частини, Прямокутне в плані, в минулому двоярусне, дійшло до нашого часу в руїнах. Східне крило примикає до вівтарної частини храму, двоярусне, східна стіна підсилена контрфорсами, корпус перекритий консерваційним дахом з покриттям бляхою.

Планування монастирських корпусів - коридорне з одностороннім розташуванням приміщень. Ширина корпусів – 12 м, товщина стін – 1,15 м. Всі корпуси двоповерхові, муровані з цегли. Висота зовнішніх стін – від 7,5 м (північний корпус) до 9,8 м (південно-східний корпус), зумовлена перепадом рельєфу. Перекриття першого поверху - хрестові та циліндричні склепіння з розпалубками. Перекриття другого поверху – склепіння та дерев'яні балки. Дахи були двосхилі, у XVIII-XIX ст. перекриті черепицею, пізніше - бляхою, первісні конструкції дахів втрачені. Келії прибудовані до храму з південного та західного боків у кілька етапів. Фасади майже позбавлені архітектурного декору, прорізани прямокутними віконними отворами, завершені профільованими карнизами. Майже повністю знищені міжповерхові перекриття, сходи, втрачені окремі ділянки зовнішніх стін. Площа забудови монастирських корпусів – 1750 кв.м.

**Дзвіниця** прямокутна в плані, тридільна, з контрфорсами, виходить довшим північним фасадом на вул.Савенка. Споруда мурована з цегли на цементному розчині, отинькована. Верхній ярус завершений банею на восьмерику, що покрита бляхою. Розміри споруди дзвіниці – 9,7 x 5,7 м (з контрфорсами). Площа будівлі – 33 кв.м.

**Мурована огорожа** монастиря збереглась лише зі східного боку майже на всю первісну довжину. Товщина огорожі – 0,9 м. В північній та південній ділянках огорожі в місцях вивалів влаштовані неорганізовані піші проходи, до центральної ділянки прибудовані господарські будівлі, що на даний час не використовуються.

<p>Перебудови, втрати й історичні нашарування</p>	<p>В інтер'єрі храму прослідковуються конструктивні шви, що свідчать про щонайменше два етапи розбудови храму. На першому етапі (сер. XVII ст.) були зведені три муровані нави з гранчастою апсидою, влаштована цегляна підлога. На другому етапі (сер. XVIII ст.) прибудований нартекс з двома вежами, влаштована крипта під вівтарем, підвищено головну наву, прибудовані муровані монастирські корпуси. На наступних етапах ремонтні роботи костелу проводила релігійна громада УГКЦ у 1848, 1861, 1893, 1900 та 1991 роках. У 1848 р. проведена перебудова та капітальний ремонт колишніх монастирських корпусів: замінені двері, поновлені дахи. Тоді ж розібрано частину західного корпусу і данскер припівденній стіні, влаштований проїзд до внутрішнього двору. У 1861 р. – бані церкви вкриті мідною бляхою, 1893 р. – встановлений новий іконостас, виконаний перемиськими майстрами, влаштовані нові хори на мурованих стовпах. 1900р – на фасаді церкви встановлено мозаїку із зображенням св.Миколая. В часи II-ої світової війни монастирські корпуси були частково зруйновані. У 1991 р. силами релігійної громади проведено ремонтні роботи пов'язані із заміною покриття дахів, підсилення конструктивів лівої нави, впорядкування фасадів та інтер'єрів храму без зміни зовнішніх об'ємів.</p>
<p>Наявність творів мистецтва та їх опис</p>	<p>Мозаїкове зображення св. Миколая, виконане в 1900 році, чотири барокові скульптури на чільному фасаді костелу. Білокам'яні вхідні портали та два різьблені білокам'яні портали в інтер'єрі. Два вхідні портали північного монастирського корпусу.</p>
<p>Опис території об'єкта</p>	<p>Територія монастиря зі сходу огорожена цегляним оборонним муром. На південь та схід від головних корпусів і храму розташоване монастирське господарське подвір'я з садом. З північного боку, між монастирем та вул.Савенка, влаштований сквер з пішохідною доріжкою. Східна ділянка, між церквою та збереженим пряслом монастирського муру, невпорядкована. З вул. Зеленої, біля навчального корпусу ПТУ, влаштовані дві брами господарських в'їздів на територію. Між корпусом ПТУ та південною стіною монастиря розташована трансформаторна підстанція електромережі ПТУ. На цій частині території ростуть старі плодові дерева. Внутрішній двір монастиря невпорядкований, заріс чагарниками, поверхня нерівна через купи румовищ з монастирських корпусів.</p>
<p>Загальна оцінка технічного стану об'єкта, дата, № Акту технічного стану</p>	<p>Будівля церкви в цілому перебуває в <b>гостроаварійному стані</b>, храму на даний час непридатний для використання і проведення богослужінь.  Південний та північний корпуси перебувають в <b>стані руїни</b>.  Східний корпус перебуває в <b>незадовільному стані</b>, потребує завершення першочергових протиаварійних робіт; дахове покриття – <b>в доброму стані</b>.  Дзвіниця перебуває в <b>незадовільному стані</b>.  Мурована огорожа перебуває в <b>стані руїни</b>.  Територія пам'ятки перебуває в <b>незадовільному стані</b>.  Пам'ятка перебуває в аварійному стані.</p>

	<b>Акти технічного стану від 12.05.2005 р., 13.09.2007 р.(церква) Акт технічного стану від при здачі-прийманні основних засобів від 7.07.2005 р. (монастир).</b>
Наявність інженерних мереж та інженерного обладнання	Електроосвітлення з довжиною мереж 620 м.п.
Дата і № довідки про майнову цінність об'єкта, найменування організації, яка провела оцінку, вартість у грн.	Акт приймання-передачі від 12.02.2007 р. на виконання розпорядження КМУ від 24.06.2006 № 356-Р Міністерство регіонального розвитку та будівництва України Вартість основних фондів – 361 360,65 грн. (балансова вартість).

### 12. Перелік складових(для комплексу (ансамблю), визначного місця):

1) 490/1 – церква Св. Миколи (церква Св. Духа (1785-1945); костел Непорочного Зачаття Пр.Діви Марії (1653-1785); 2) 490/2 – монастирські корпуси; 3) дзвіниця (нововиявлена пам'яка); 4) оборонний мур (нововиявлена пам'яка).

### 13. Територія об'єкту:

Площа	1,47 га
Опис меж	Зі східного боку монастирська територія прилягає до території монастиря оо. Домініканів (вул.Савенка,1), від півночі проходить вулиця Савенка, від – вул. Зелена, від заходу – пішохідна доріжка до навчального корпусу ПТУ (вул.Савенка, 5), житловий будинок та плебанія ХХ ст.

### 14. Оцінка антропологічної, археологічної, естетичної, етнографічної, історичної, мистецької, наукової чи художньої цінності об'єкту (пам'ятки):

Монастирський комплекс є ансамблем і має значну історичну, архітектурну, археологічну, мистецьку та містобудівельну вартість.

### 15. Зони охорони пам'ятки:

Організація-розробник науково-проектної документації	1. Відділ по охороні і експлуатації пам'ятників архітектури Львівського обласного відділу у справах будівництва і архітектури Держбуду УРСР; 2. Науково-дослідна лабораторія №104 Національного університету "Львівська політехніка"
Дата розроблення науково-проектної документації	1) 1976; 2) 2000.
Дата і номер документа про затвердження науково-проектної документації	1) 24.08.1976. 2) Постанова Кабінету Міністрів України "Про створення державного історико-культурного заповідника в м.Белзі" від 13.12.2001 р. № 1678.
Короткий опис меж із зазначенням площі кожної зони	1) Охоронна зона пам'ятки (визначена 1976 р.) становить 2,61 га і проходить по вул. Савенка, вул. Шашкевича, вул.Зеленій, від вул.Зеленої попри збережений мур монастиря виходить до вулиці Савенка. 2) Ансамбль колишнього монастиря Домініканок входить до території Державного історико-культурного заповідника в м.Белзі, і належить до комплексної охоронної зони "Середмістя", площа якої стано-

	вить 19,9 га. Південня межа території заповідника проходить по вул. Зеленій.
--	--

### 19. Наявність науково-проектної документації на пам'ятку:

Найменування документації	Рік розроблення	Автор (організація)	Місце зберігання, інв. №
Обміри монастиря Домініканок.	1969	Науково-реставраційний інститут (м.Київ). Керівник – Н.Говденко.	Архів ДІКЗ в м.Белзі
Паспортизація споруд комплексу: Акт технічного стану, фотофіксація.	1979	Львівська міжобласна спеціальна науково-реставраційна виробнича майстерня. Науково-дослідна реставраційна дільниця. Головний архітектор Іван Могитич. Ведучий реставратор Ігор Фуголь.	Архів інституту "Укрзахідпроектреставрація" спр. ЛО-107-2.
Ескізний проект реставрації	1997	МПП "Симетрія", директор – М.М.Рибенчук	Архів ДІКЗ в м.Белзі
Робочий проект виведення з аварійного стану східного корпусу монастиря	2000	МПП "Симетрія", директор – М.М.Рибенчук	Архів ДІКЗ в м.Белзі
Програма проведення протиаварійних, науково-дослідних, проектних та виробничих робіт реставрації та адаптації пам'ятки архітектури XVII-XVIII ст. колишнього монастиря Домініканок	2005	Інститут "Укрзахідпроектреставрація", керівник АРМ-3 Л.Горницька, архітектор – Л.Гайда.	Архів ДІКЗ в м.Белзі (92-2005-III-1-1)
Коригування обмірів церкви Св.Миколая	2006	Інститут "Укрзахідпроектреставрація", директор – В.Швець, керівник АРМ-3 Л.Горницька, архітектор – Л.Гайда.	Архів ДІКЗ в м.Белзі (257-2005-II-1-1)
Робочі креслення ліквідації аварійного стану дахів церкви Св.Миколая	2006	Інститут "Укрзахідпроектреставрація", директор – В.Швець, керівник АРМ-3 ГАП - Л.Горницька, ГПП – Є.Стонжка.	Архів ДІКЗ в м.Белзі (257-2005-II-02-01)

### 20. Дослідницькі та реставраційні роботи:

Найменування робіт	Рік проведення	Замовник	Автор, проектна організація	Підрядна організація
Виведення з аварійного стану східного корпусу	2000	Управління капітального будівництва ЛОДА	МПП "Симетрія", директор М.М.Рибенчук	МП "Старий мур",

Виведення з аварійного стану східного корпусу	2004-2005	Державний історико-культурний заповідник в м.Белзі.	МПП "Симетрія", директор М.М.Рибенчук	ТзОВ "Ферум"
Виведення з аварійного стану церкви Св. Миколая	2006-2007	Державний історико-культурний заповідник в м.Белзі.	Інститут "Укрзахідпроектреставрація", керівник АРМ-3 Л.Горницька	ЗАТ "Львівреставрація"

## 21. Основні джерела:

Археологічні	-
Іконографічні	Національний музей у Львові; Центральний Державний Історичний Архів України у Львові, Ф. 149, оп. 2, спр. 5763. (1849 р.); Приватний архів Володимира Ольхом'яка. Інститут Мистецтва Польської академії наук у Варшаві
Архівні	Центральний Державний Історичний Архів України у Львові, Ф. 19, оп. 19, спр. 7. (1778 р.); Ф. 20, оп. 19, спр. 7а. (1820 р.); ф., 166, оп. 1, спр. 1260, с. 44. (1818 р.); Ф. 166, оп. 1, спр. 1261, с. 38-39. (20 червня 1832 р.), с. 67. (1833 р.), Ф. 166, оп. 1, спр. 1263, с. 16-17. (1859 р.); Ф. 146, оп. 48, спр. 128, арк. 166 зв., поз. 324 ф. 146, оп. 84, спр. 2491; спр. 3042, спр. 3043; ф. 149, оп. 2, спр. 5763. (1849 р.); Архів інституту "Укрзахідпроектреставрація", спр. ЛО-107-2.
Бібліографічні	Siarczyński F. Dzieje niegdyś księstwa Bełzskiego i miasta Bełża. – Czasopismo naukowe księgozbioru Ossolińskich, 1829. Z. 3, S. 14-32. Papee F. Zabytki przeszłości miasta Bełża // Przewodnik Naukowy i Literacki. – Lwów, 1884. – S. 102-107, 211-213. Zachariewicz J. Wycieczka w powiat Sokalski. – Lwów, 1892. – S. 17. Sokalski B. Powiat Sokalski pod względem geograficznym, etnograficznym, historycznym i ekonomicznym. – Lwów: 1899. – 496 s. Чернецький В. Звістки о старовиннім місті Белзі. – "Діло", Львів: 1893. № 35, 37, 38, 44, 49. 50. Чернецький В. В доповненню до монографії міста Белза. – "Діло", Львів: 1893. № 198. Голубець М. Белз – Буськ – Звенигород. – Львів, 1927. Памятники градостроительства и архитектуры Украинской ССР. – Київ, 1985. – С. 204. Коструба Т. Белз і Белзька земля. – Нью-Йорк-Торонто, 1989. Gmiterek H., Szczygieł R. Urzędnicy województwa Bełskiego i ziemi Chełmskiej XIV-XVIII wieku. – Kórnik, 1992. Бевз М. Студії архітектурно-містобудівного розвитку міста Белза ХІ-ХХ ст. // Вісник інституту "Укрзахідпроектреставрація". – Львів, 2002. – Ч. 12. Бойко О., Петрик В., Слободян В., Кісь А. Белз /фотоальбом/. – Львів, 2004. Рибчинський О. Іконографія Белза в збірках Інституту мистецтва Польської Академії наук у Варшаві // Белз і Белзька земля. Науковий збірник. Випуск 1. – Белз:2004. – с.142-144 Слободян В. Історія Белзьких костелів // Белз і Белзька земля. Науковий збірник. Випуск 2. – Белз:2006. – с.176-185.

**Перелік ілюстрацій:**

1. Ситуаційна схема розташування пам'ятки. М 1:2000.
2. Проект охоронних зон пам'ятки 1976 р. (копія в М 1:2000).
3. Розташування ансамблю монастиря сс. Домініканок на території державного історико-культурного заповідника в м.Белзі. М 1:2500.
4. Топогеодезичне знімання території монастиря СС. Домініканок. М 1:1000.
5. Генеральний план. М 1:1000.
6. План 1-го ярусу монастиря сестер Домініканок. М 1:250.
7. План 2-го ярусу монастиря сестер Домініканок. М 1:250.
8. План пивниць монастиря сестер Домініканок. М 1:250.
9. Північний фасад. М 1:250.
10. Західний фасад. Південний фасад північного корпусу. М 1:250.
11. Південний фасад. М 1:250.
12. Східний фасад. М 1:250.
13. Переріз по осі церкви. М 1:250.
14. Вигляд монастирського ансамблю зі сходу.
15. Північний фасад церкви св. Миколая.
16. Мозаїка Св. Миколая на головному фасаді церкви.
17. Скульптура невідомої святої на головному фасаді.
18. Північний фасад монастирських корпусів. Вид з північного заходу.
19. Західний фасад монастирських корпусів.
20. Південний фасад монастирських корпусів.
21. Західний фасад церкви св. Миколая. (2004 р.)
22. Південний фасад північного корпусу. Вигляд з внутрішнього двору.
23. Східний монастирський корпус після накриття консерваційним дахом.
24. Склепіння 1-го ярусу південного корпусу.
25. Склепіння головної нави храму.
26. Крипта під вівтарною частиною церкви.
27. Внутрішній двір та північний і південний корпуси. Вигляд з вежі церкви.
28. Іконографічні та картографічні матеріали із зображенням монастиря СС. Домініканок XVIII-XIX ст.
29. Види монастиря першої половини XX ст.
30. Вигляд колишнього монастиря та церкви Св. Духа в другій пол. XX ст.



Ситуаційна схема розташування пам'ятки. М 1:2000

„ЗАТВЕРДЖЕНО”

Заступник голови виконкому Львівської  
обласної Ради депутатів трудящих

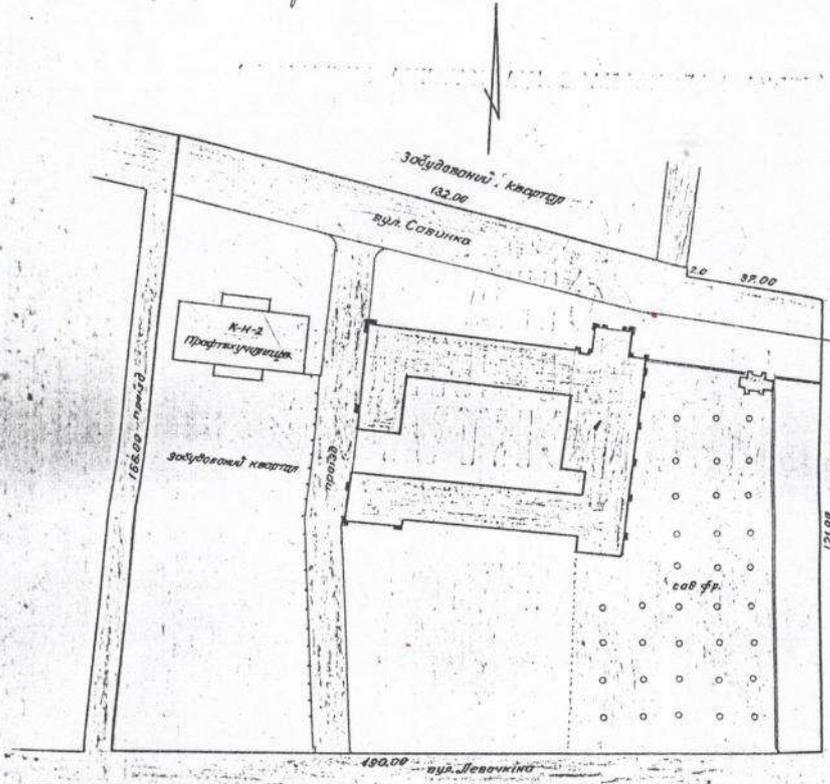
З. Артева

21.08.76

„ПОГОДЖЕНО”

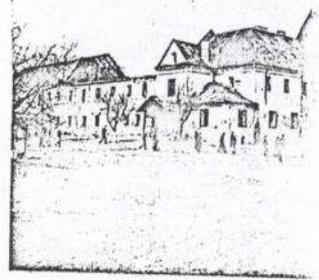
Заст. Начальника Голов. АПУ Держдуду УРСР

М. Пижовський



*Частина урбан. у. без  
з'ясування границь*

В одному сантиметрі 10 м.  
Масштаб 1 : 1000.





Розташування ансамблю монастиря сс. Домініканок на території Державного історико-культурного заповідника в м. Белзі:  
1 - ансамбль монастиря (червона лінія - межі території пам'ятки); 2 - рагуша (кол. монастир Домініканців); 3 - вежа-каплиця 1606 р.; 4 - ринкова площа; 5 - місце знищеного єврейського релігійного центру; 6 - колишній монастир сс. Феліціанок; 7 - оборонний вал середмістя XVII ст. Прим.: жовтий пунктир - межа території заповідника. М 1:2500.

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ "ЛЬВІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА"  
БЕЛЗ

Система координат зміню  
МРАВА, Львівська область, Соколячий район, м. Белз



Планш проекту № "Л" В. Я. Волода  
Зав. лав. ГНДА-18 К. Р. Третак  
Виконавць В. І. Голубіна

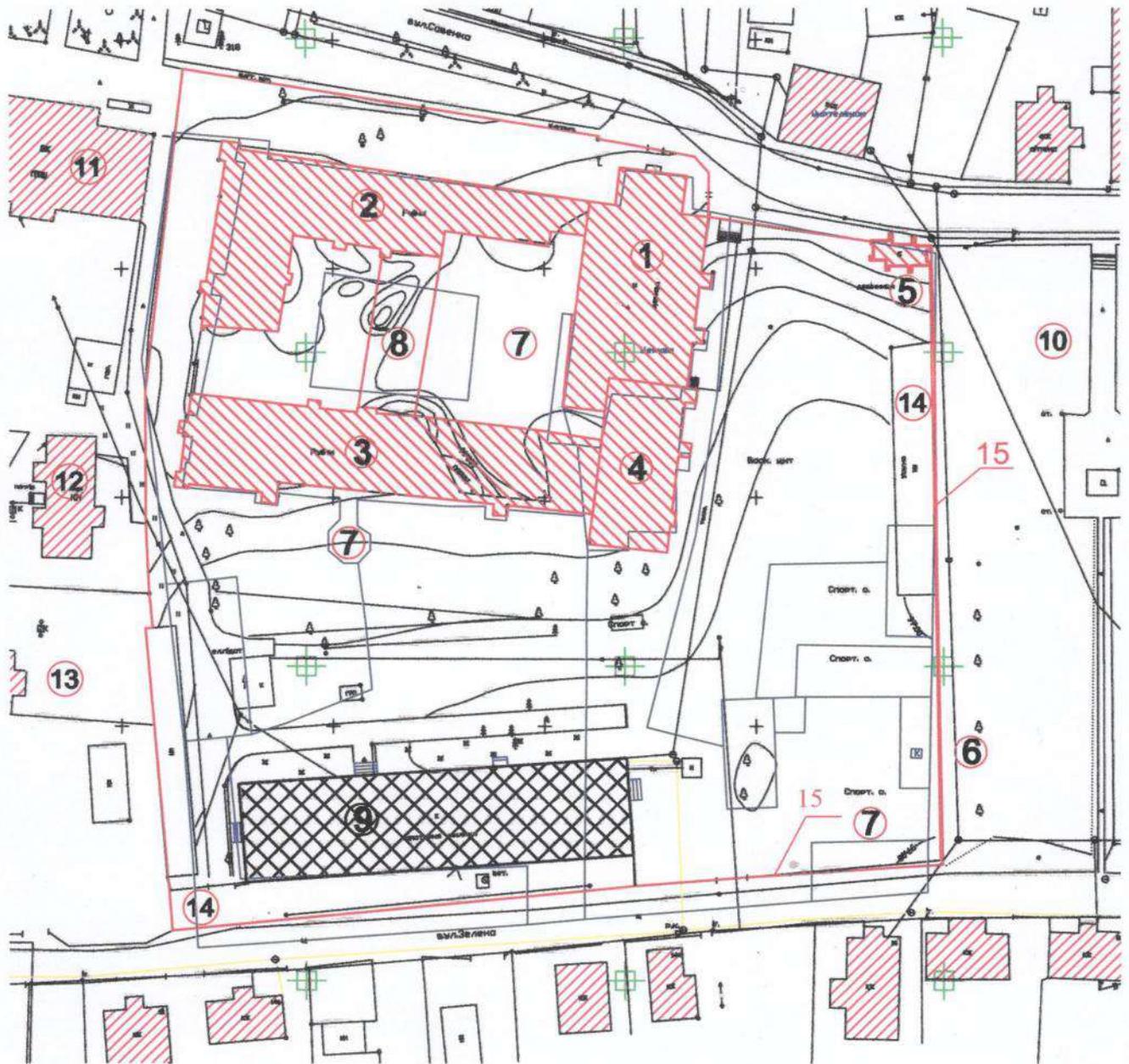
1 : 1000  
В 1 сантиметрі 10 метрів  
Східний горизонтальний провідний черво 0,3 метра  
Система висот зміню

Топографічна знімка 2006 р.  
ГНДА-18  
№ "Львівська Політехніка" ГНДА-18

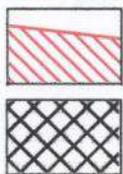
Топогеодезичне знімання території колишнього монастиря СС. Домініканок, М 1:1000

- 1 - Церква Св. Миколая (Ох.№ 490/1); 2 - колишні монастирські корпуси (490/2)
- 3 - дзвіниця; 4 - навчальні майстерні ПТУ; 5 - господарські будівлі.

# ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПЛАН М 1:1000

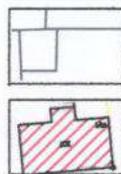


1 - Церква св.Миколи; 2 - північний монастирський корпус; 3 - південний монастирський корпус; 4 - східний монастирський корпус; 5 - дзвіниця; 6 - збережене прясло мурованої огорожі; 7 - втрачені елементи монастирських корпусів та забудови монастиря XVIII-XIX ст.; 8 - втрачений корпус XX ст.; 9 - навчальні майстерні ПТУ (80-і рр. XX ст.); 10 - територія ансамблю монастиря ОО.Домініканів (Ох.№511-М); 11 - будівля ПТУ (1953 р.); 12 - житловий будинок XIX ст.; 13 - плебанія поч. XX ст.; 14 - господарські будівлі (пропоновані для демонтажу). 15 - межа території пам'ятки.



- будівлі ансамблю монастиря  
С.С.Домініканок

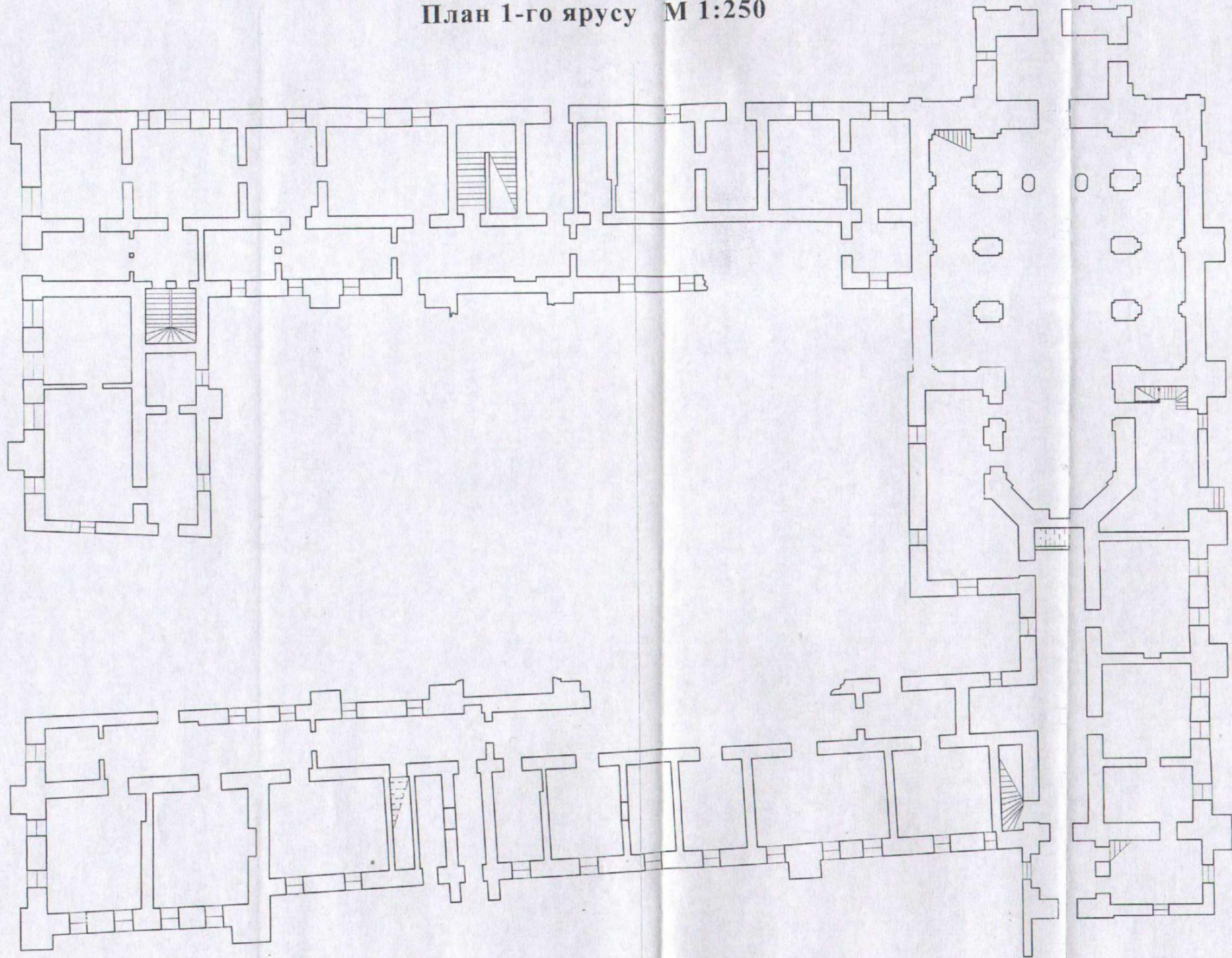
- будівля навчальних майстерень  
ПТУ (дисгармонійна)



- контури забудови на сер. XIX ст.  
(за кадастром)

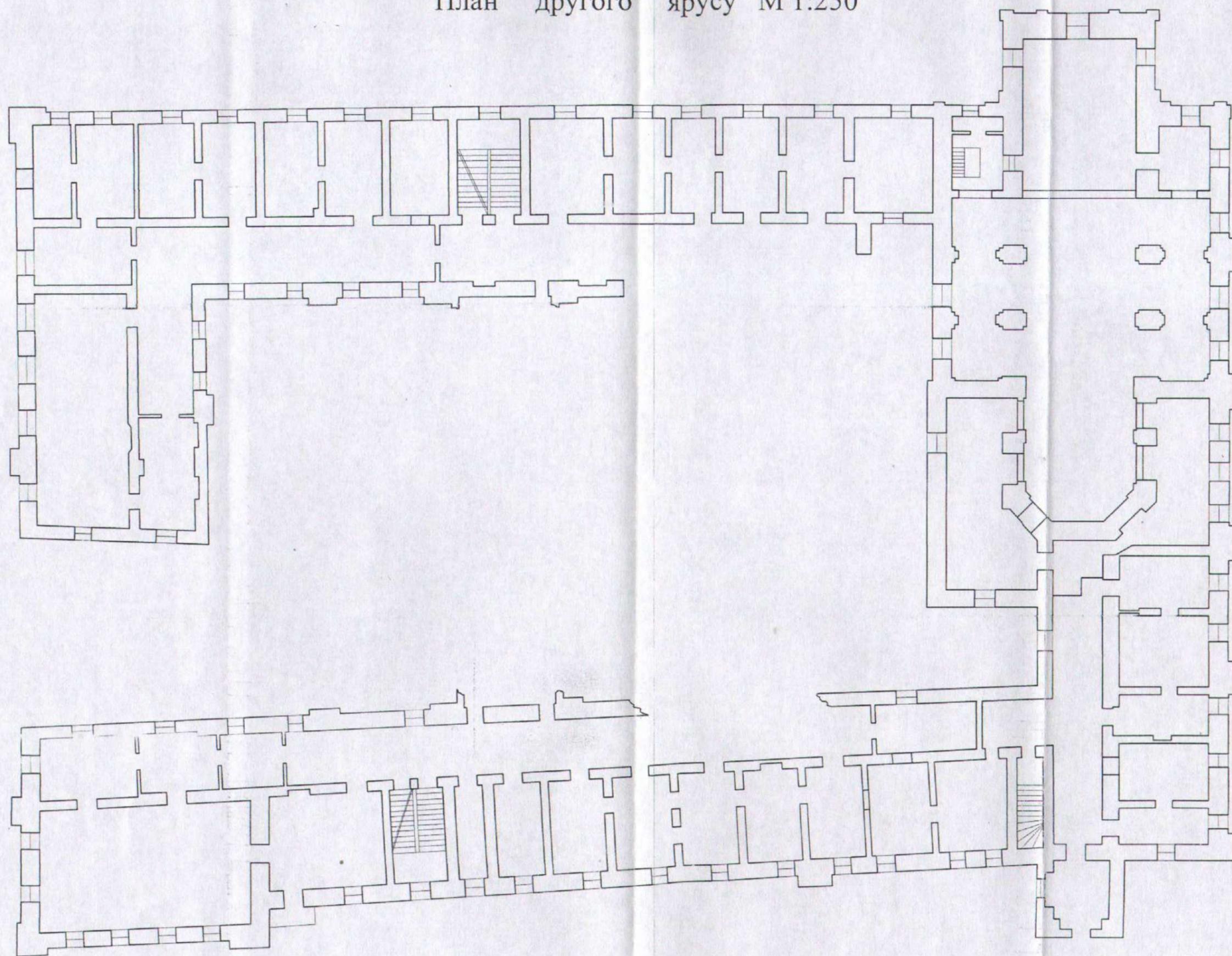
- цінна та фоновна забудова

Монастир сестер Домініканок  
План 1-го ярусу М 1:250

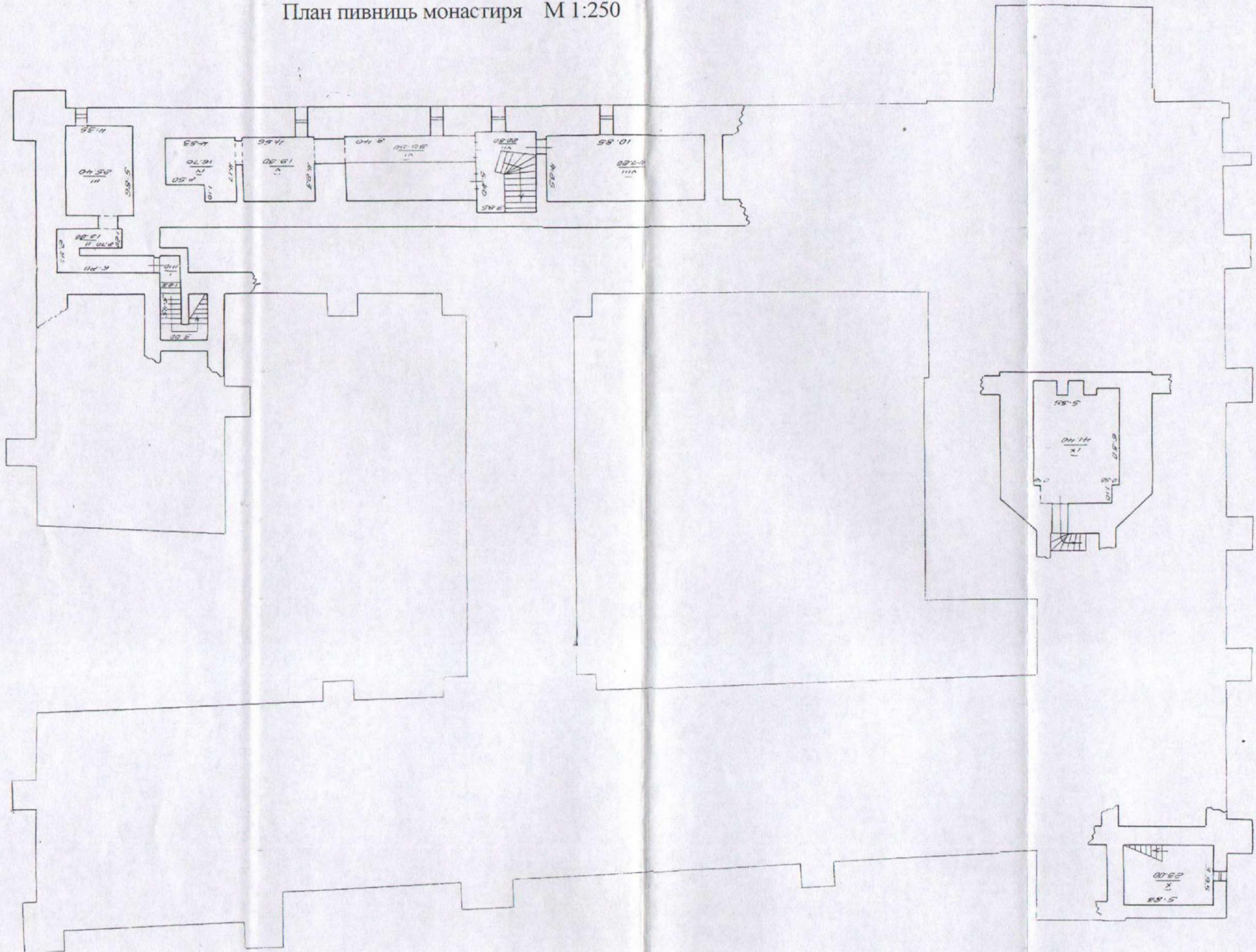


Монастир сестер Домініканок

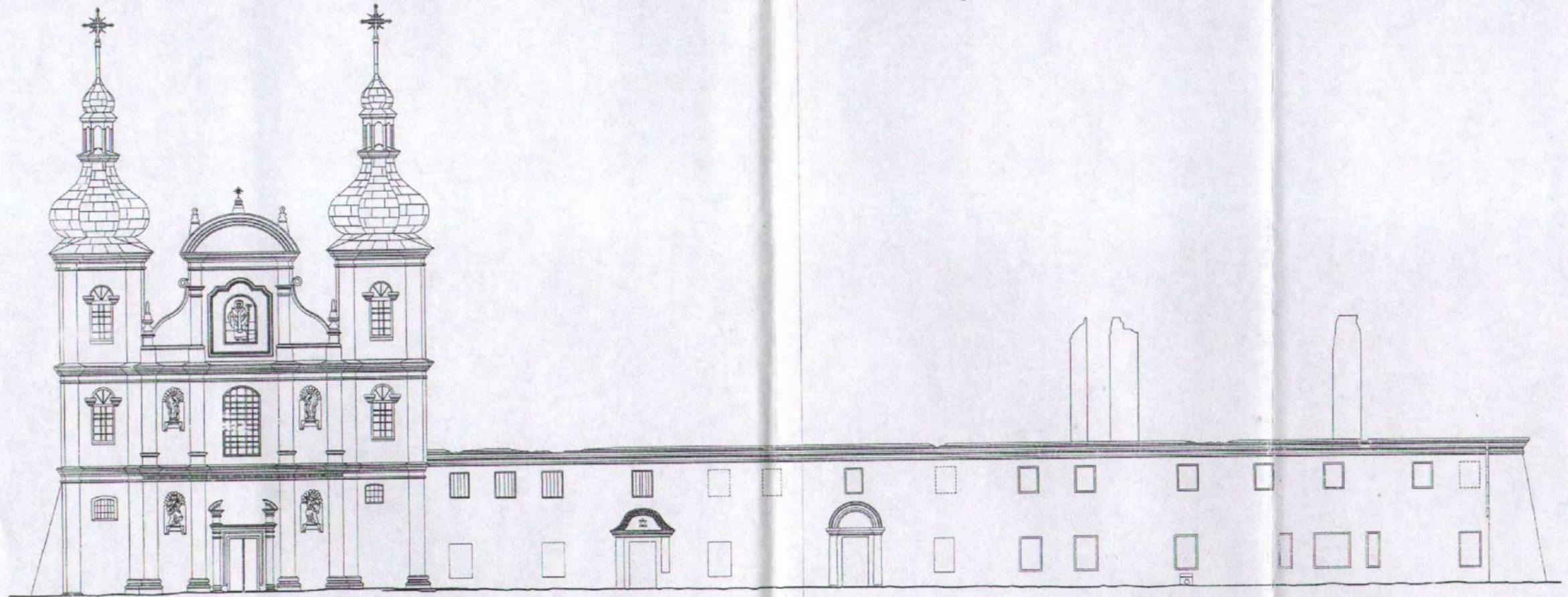
План другого ярусу М 1:250



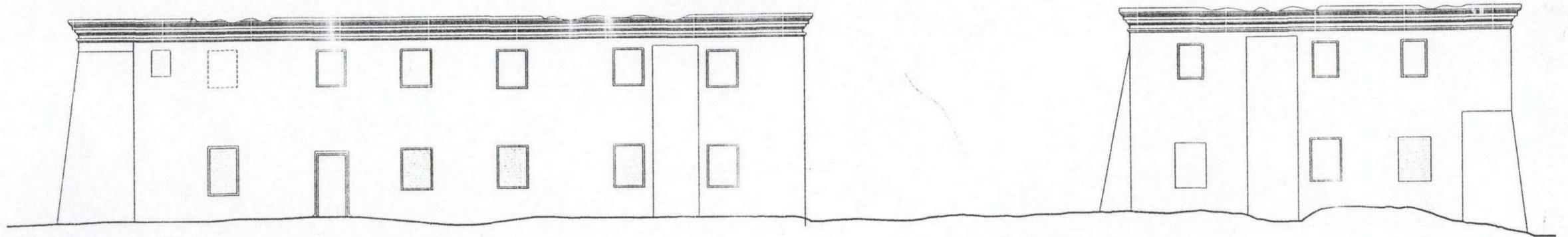
План пивниць монастиря М 1:250



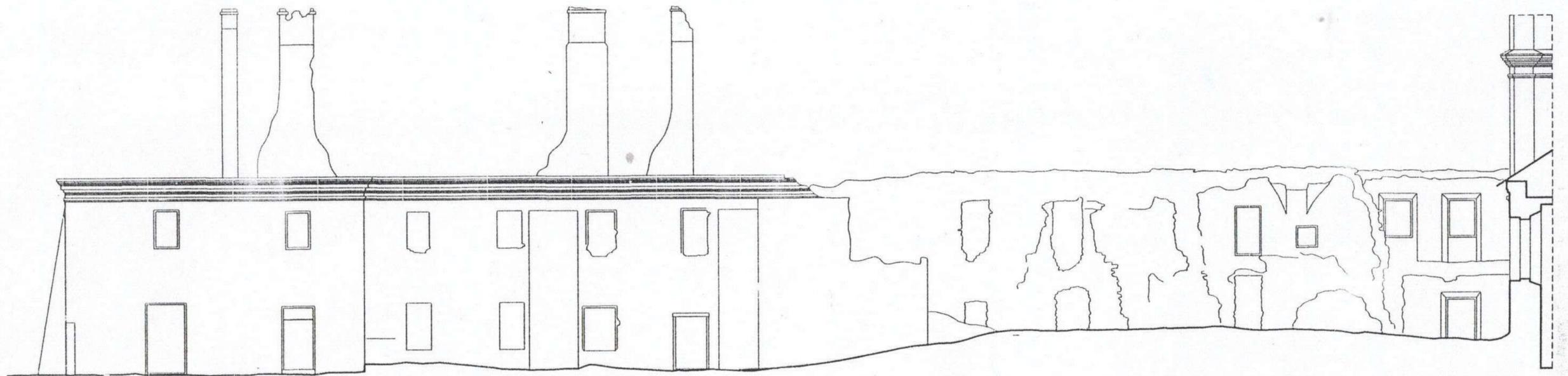
Північний фасад М 1:250



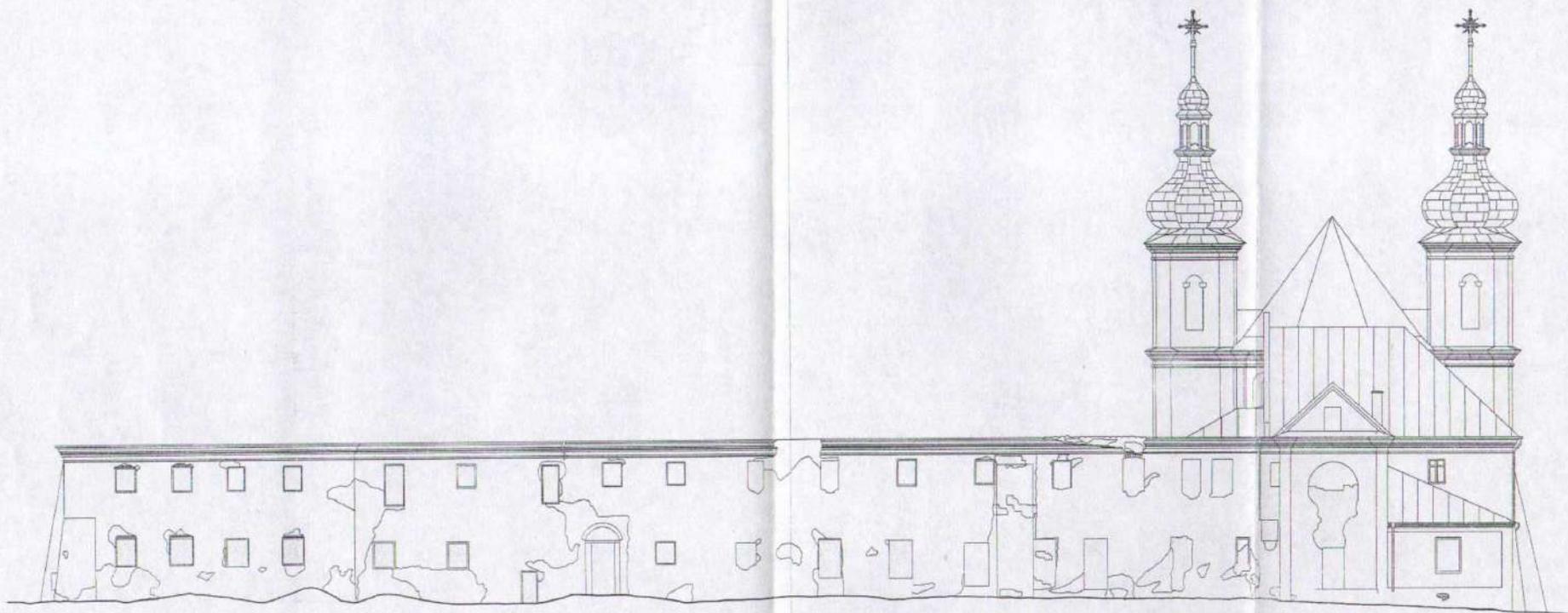
Західний фасад М 1 : 250



Південний фасад Північного корпусу М 1 : 250



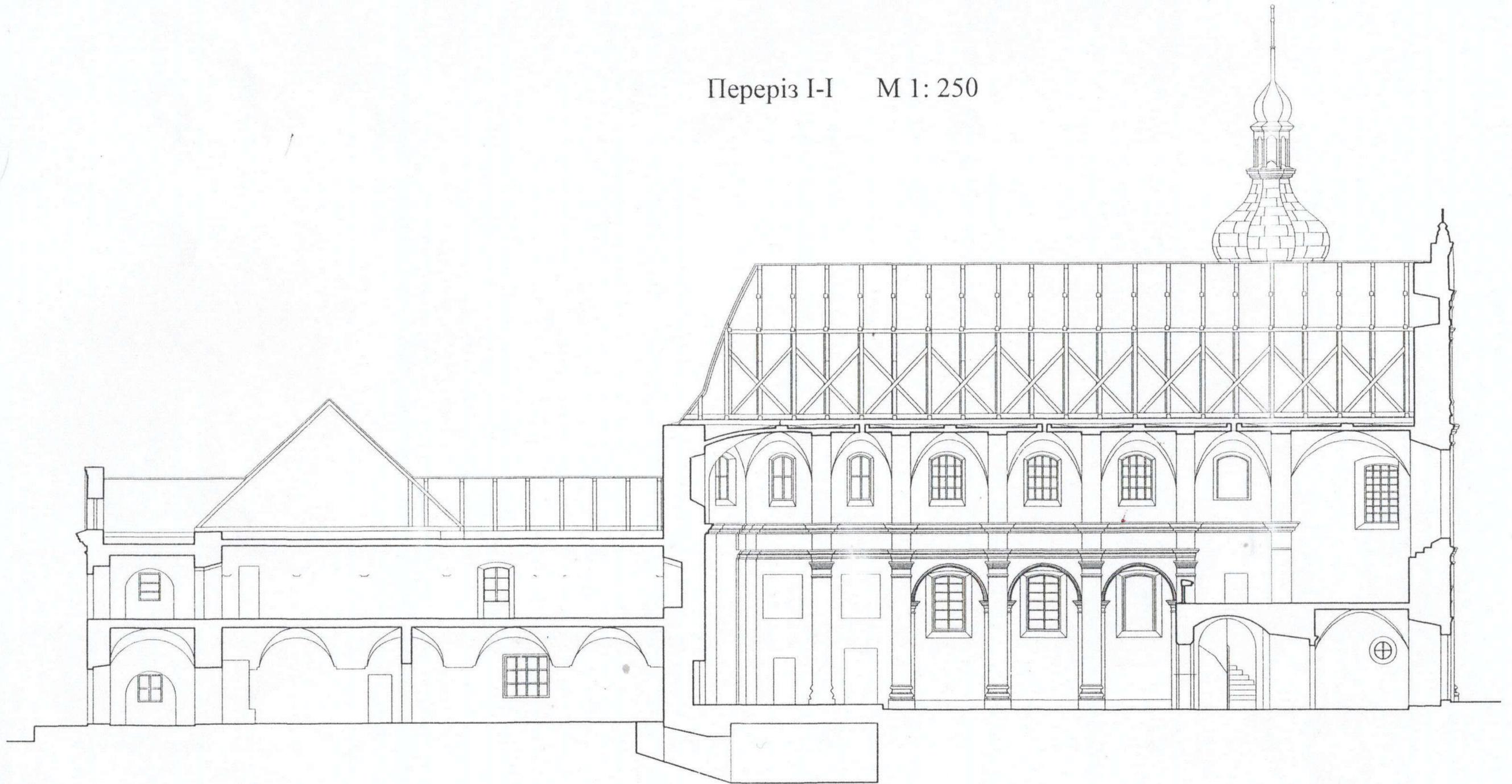
Південний фасад М 1 : 250



Східний фасад М 1:250



Переріз I-I М 1: 250





14. Вигляд монастирського ансамблю зі сходу.



15. 15. Північний фасад церкви св.Миколая.



16. Мозаїка Св.Миколая на головному фасаді церкви.



17. Скульптура невідомої святої на головному фасаді.



18. Північний фасад монастирських корпусів. Вид з північного заходу.



19. Західний фасад монастирських корпусів.



20. Південний фасад монастирських корпусів.



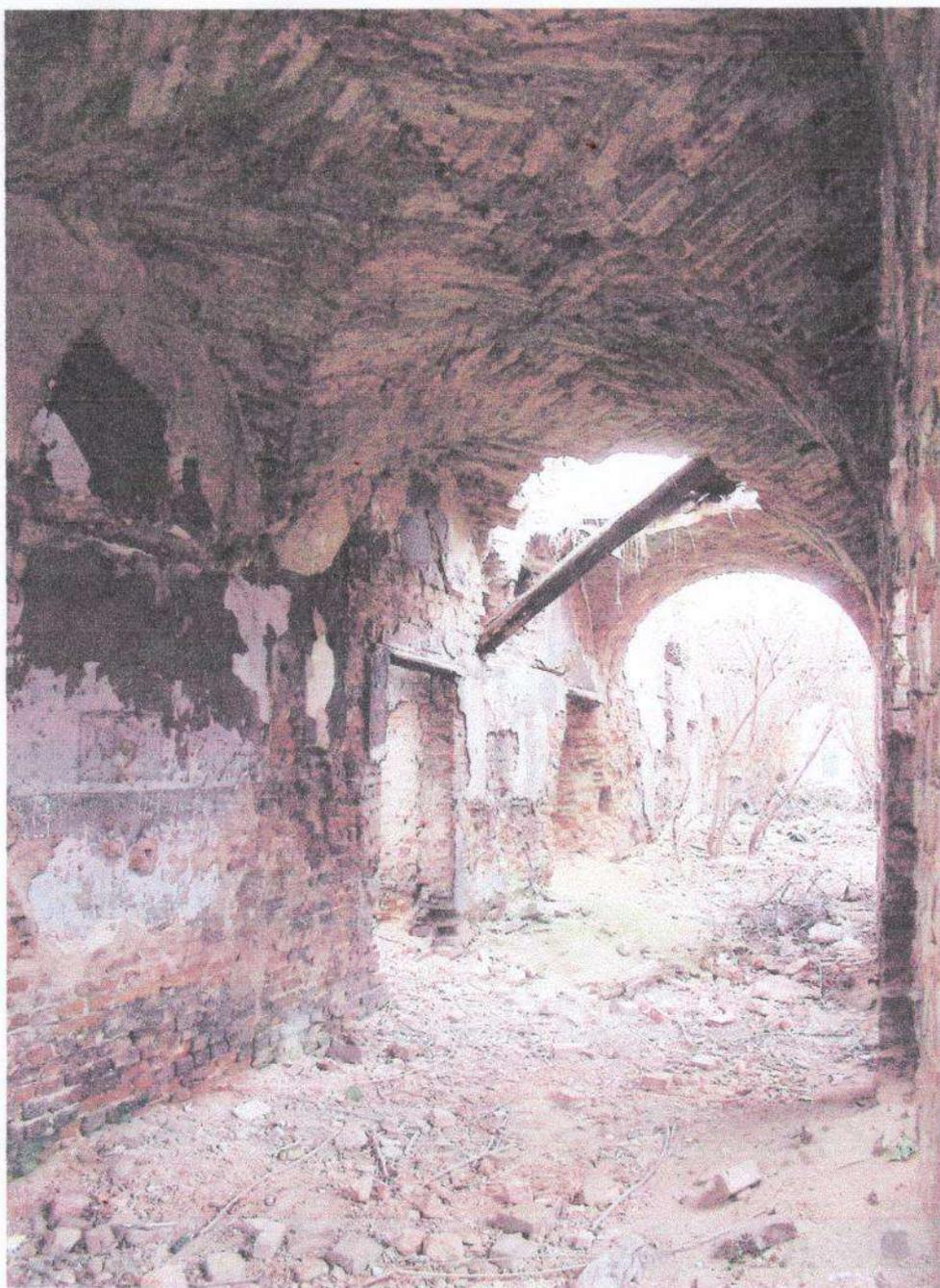
21. Західний фасад церкви св.миколая. 2004 р..



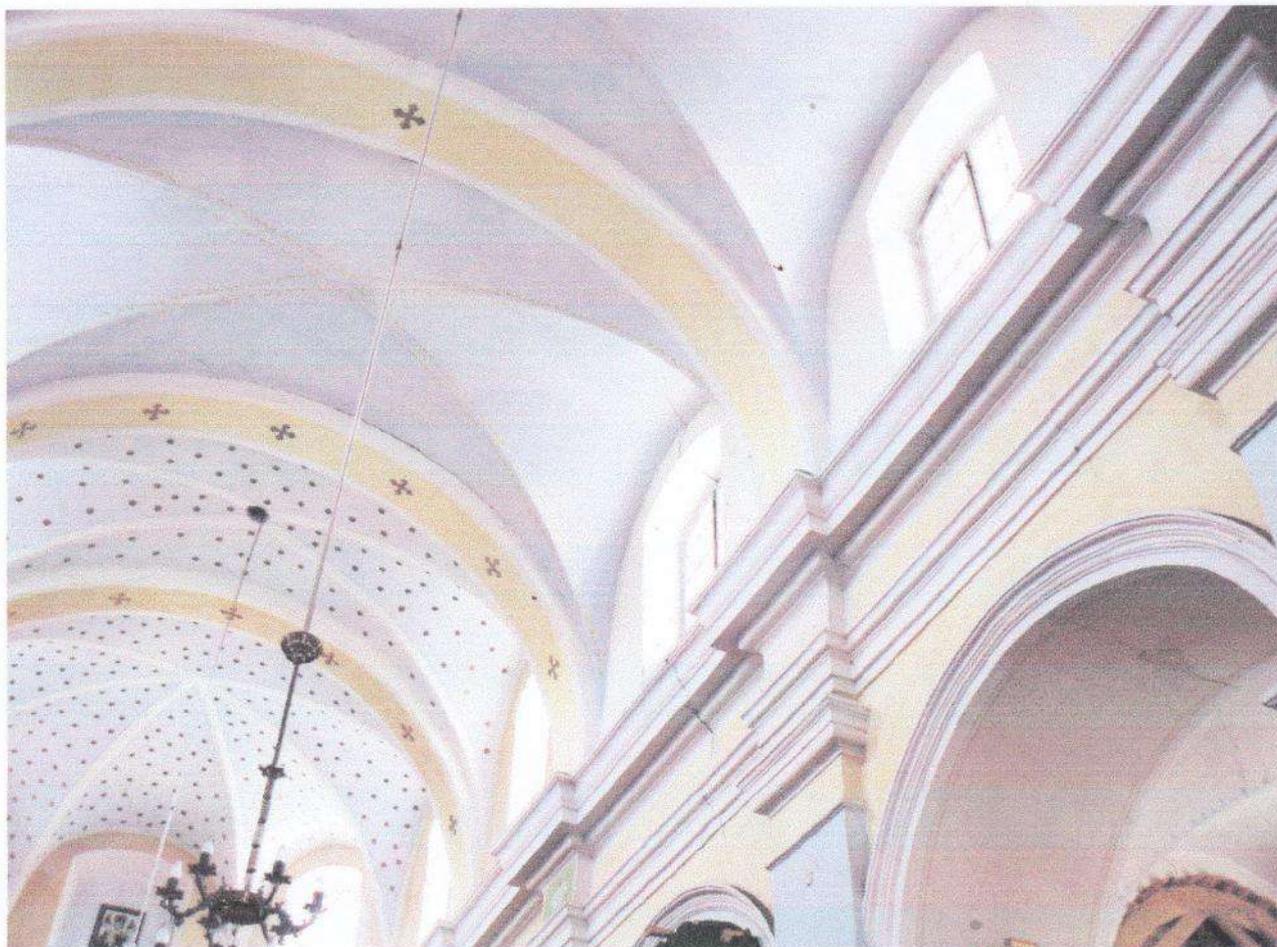
22. Південний фасад північного корпусу. Вигляд з внутрішнього двору.



23. Східний монастирський корпус після накриття консерваційним дахом.



24. Склепіння 1-го ярусу південного корпусу.



25. Склепіння головної нави храму.



26. Крипта під віттарною частиною церкви.



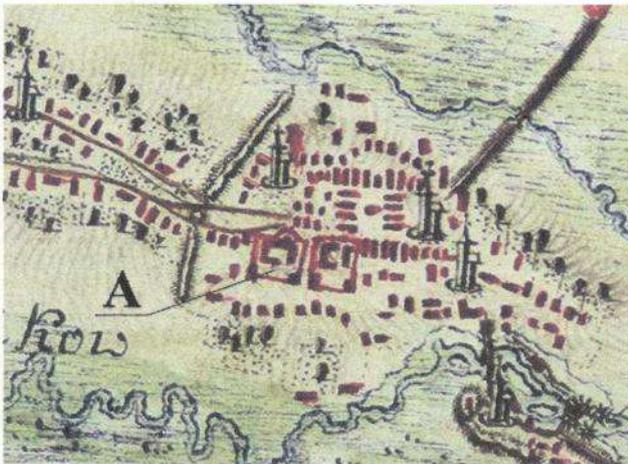
27. Внутрішній двір та північний і південний корпуси. Вигляд з вежі церкви.



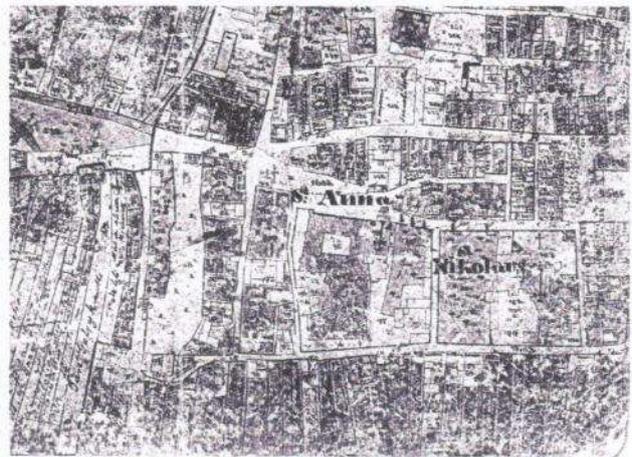
1



2



3



4

Рис. 28. Іконографічні та картографічні матеріали із зображенням монастиря СС.Домініканок ХІХ ст.:

1 – Панорама Белза з південного сходу 1809 р. (фрагмент). Акварель Є.Глоговського (зі збірки Кабінету мистецтв ЛНБ ім.В.Стефаника НАНУ);

2 - Панорама Белза з північного сходу 1847 р. (фрагмент). Літографія М.Стенчинського (зі збірки Кабінету мистецтв ЛНБ ім.В.Стефаника НАНУ);

3 – Середмістя Белза на карті Ф.фон Міга (фрагмент). Фото М.Бевза (Kriegsarchiv in Wien: Von Mieg F. Karte des Konigreichs Galicien und Lodomerien.). А – монастир сс.Домініканок.

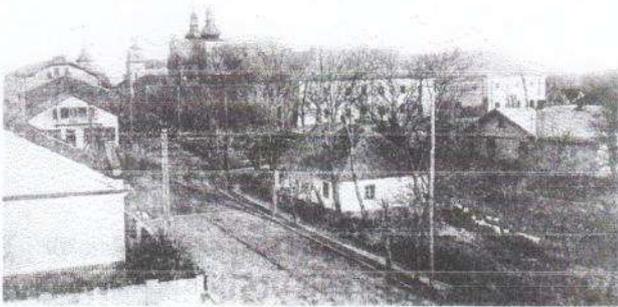
4 – Монастир сс.Домініканок на кадастровій карті Белза 1854 р. (фрагмент). (ІЦДІАУ у Львові).



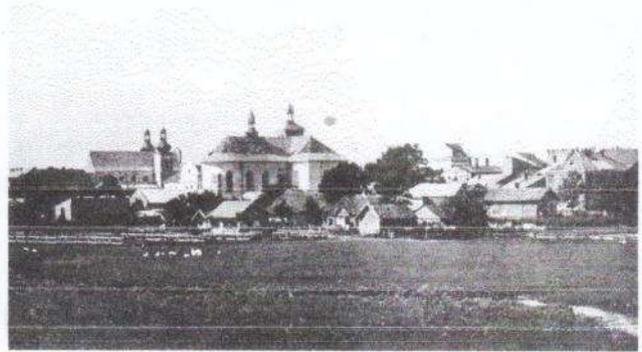
1



2



3

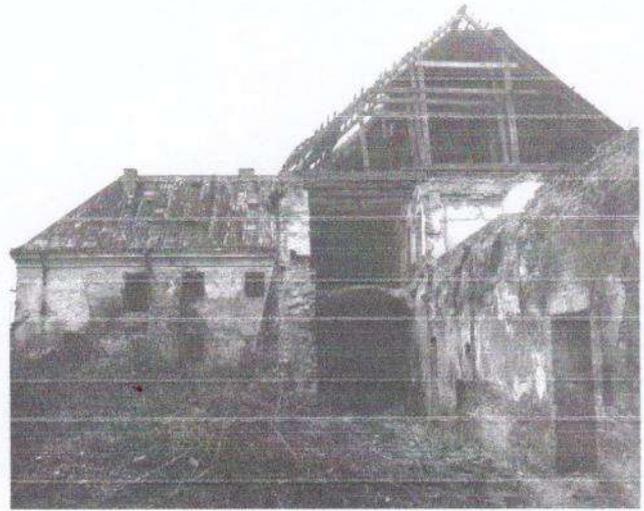


4

Рис. 29. Види монастиря першої половини ХХ ст. ( 1,3,4: з поштівок; 2 – з фототеки Інституту мистецтва Польської академії наук у Варшаві).



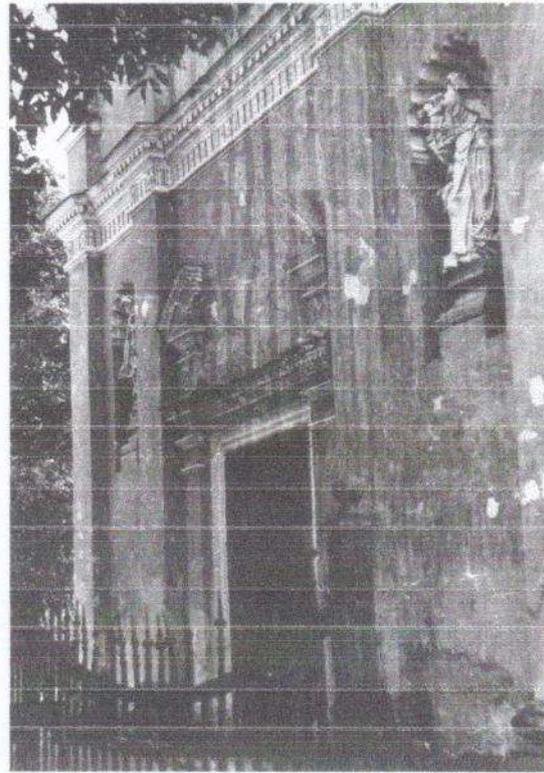
1



2



3



4

Рис. 30. Вигляд колишнього монастиря та церкви Св.Духа в кінці 1970-х рр.  
(фото В.Ольхом'яка).